

zãprećem, kako je u Vuka. I taj akcenat *prètati* i *zaprètati* možemo razumjeti po spomenutoj analogiji; isporedi na pr.: *měćem* : *mětati* = *prěćem* : *prètati*. Tako je, po mojem mišljenju, i mjesto *lìpsati-lìpšëm* došao akcenat *lìpsati-lìpšëm* po analogiji s akcentom glagola kao na pr. *skrèsati-skrěšëm*, pa se iz analogijskog djelovanja razumije i kolebanje u akcentovanju *lìpsati* i *pòlìpsati*.

U Vukovu „Rječniku“ nalazimo denominativan glagol *iskòriti* u značenju „izvaditi (na pr. nož) iz kòra“ pored *ùkoriti* u značenju „metnuti (na pr. nož) ù kore“. Jasno je, da bi prema akcentu osnovne imenice kòre (gen. kòrã) trebalo da bude i akcenat *ìskoriti* kao *ùkoriti*. Iveković je popravio Vukovu pogrešku i u svoj rječnik metnuo *iskoriti*. Benešić nema tih glagola, a u Ristić-Kangrge dolaze s Ivekovićevim popravkom.

Prema nepromjenljivom akcentu u *tèret-tèreta* imamo denominativ *optèretiti*. Prema tome bismo i od imenice *tèmelj-tèmelja* očekivali denominativ *utèmeljiti* mjesto Vukova *utemèljiti* (prez. *utèmeljim*). Akcenat *utemèljiti* možemo tumačiti kao i *zadovòljiti* ili prema akcentu *tèmelj-temèlja* (mjesto *tèmelja*) kako sam slušao od nekih. Akcenat kao *zadovòljiti* mjesto *zadòvoljiti* možemo razumjeti i po drugoj analogiji, i to prema akcentu imperfektivnih glagola *zadovoljávati* ili *ozlovoljávati* prema *razveseljávati*, *zasvjedoćávati*, *odobrávati* i dr. Kao što na pr. prema *razveseljávati* imamo *razvesèliti*, tako prema *zadovoljávati* ili *ozlovoljávati* možemo analogijom načiniti *zadovòljiti* mjesto *zadòvoljiti* ili *ozlovoljiti* mjesto *ozlòvoljiti*.

Iako i u slovenskom jeziku imamo analogijski akcenat *zadovoljiti-zadovoljím* po denominativnom tipu kao na pr. *razveselíti-razveselím* ili *osvobodíti-osvobodím*, opet mislim, da mi u našem književnom jeziku treba da govorimo samo *za-*, *iz-*, *na-* *dòvoljiti*, *odobròvoljiti* i *ozlòvoljiti*.

O ZAMJENJIVANJU TUĐICA NAŠIM RIJEČIMA

Bratoljub Klaić

U predgovoru svoga Hrvatsko-poljskog rječnika (Zagreb 1949) veli Julije Benešić i ovo: »Kad bismo htjeli ili pokušali sastaviti takav hrvatski rječnik, u kojem ne bi bilo ni jedne tuđice, ni jedne riječi, koja nije u duhu čisto slavenske tvorbe, tada bi se pod slovom A našle samo tri riječi: a, ali, ako, a pod slovom E samo: eno, eto, evo, dok pod slovom F ne bi bilo ni jedne autohtone hrvatske riječi.« Ova Benešićeva konstatacija sasvim je točna, jezik nam je pun tuđica, bez obzira da li se radi o riječima, koje su ušle u naše jezično blago u starini ili ulaze danas.

Naši su jezikoslovci (na pr. Kurelac, Maretić, Andrić, Rožić, Zore, da spomenemo samo najistaknutije) više puta u posljednjih sto godina pokušavali da suzbiju nove tuđice ili da istisnu stare, ali — sudeći po današnjem

stanju stvari — svi su ti pokušaji ostali bez osobitih rezultata. Nije namjera ovome članku da ispituje razloge tome neuspjehu, ali valja ipak napomenuti, da se često u tom poslu možda nije išlo najsretnijim putem. Zar je na pr. itko mogao primiti prijedlog čak i jednoga Maretića, da se umjesto *baklja* da primi riječ *lučarija* ili *zubljarija*, a riječi *gombanje*, *gombati se* da se zamijene sa *turnanje*, *turnati se* (Jezični savjetnik, str. 2. i 24.)?

Pitanje jezičnog čistunstva samo se sobom nametnulo i prigodom izlaska Rječnika stranih riječi (dalje u tekstu kraćeno RSR), kada je kritika svoj čistunski stav iznijela i ovakvom rečenicom: »Mogli bismo zamijeniti i riječi *afiš*, *abažur*, *anšlus*, *atak*, *buket*, *breša*, *žur*, *žurnal* i mnoge druge.«

Kao priredivač i urednik toga rječnika mnogo sam puta za vrijeme rada mislio na zamjenjivanje tudica našim riječima, prelistavao sam nove i stare rječnike, da potražim zgodne zamjene, ali sam u velikom broju slučajeva odustajao od svoje namjere, jer mi se pronađena riječ činila ili zastarjela, ili *lategnuta*, ili loše skovana, ili je bila i sasvim nepoznata.

Prelistavajući tako naše rječnike, opazio sam, da je u njima sakriveno upravo ogromno jezično blago, koje je danas mnogima od nas slabo poznato, pa sam pomislio, ne bi li možda proučavanje toga blaga bilo — barem donekle — onaj pravi put za pronalaženje zamjena nekim tudicama. Htio bih u ovome članku iznijeti nekoliko primjera iz slova A, kako su obrađeni u spomenutim priručnicima.

Prva nam se nameće riječ *abortus*. U RSR se tumači izrazom *pobačaj* i objašnjenjem *prirodno ili umjetno prijevremeno prekidanje trudnoće*. Upotrebljena je riječ, koju danas upotrebljavaju stručni liječnički krugovi, kad žele latinsku riječ zamijeniti hrvatskom. Ali pogled u naše rječnike donosi i nekoliko drugih izraza, koje treba pribilježiti. Tako na pr. Žepićev Latinsko-hrvatski rječnik (od 1913) ima za tu riječ danas potpuno neuobičajeni izraz *nedonos*, Šulekov Rječnik znanstvenog nazivlja (1874) tumači je riječima *izrod*, *izrodna*, Šamšalovićev Njemačko-hrvatski rječnik (1944) ima samo *pometnuće*, a Deanovićev Talijansko-hrvatski rječnik (1948) pored spomenutih izraza *pobačaj* i *pometnuće* donosi još i izraz *izmet*. Isti taj rječnik — jedini od priručnika, upotrebljenih za ovaj članak — donosi i preneseno značenje te riječi: *neuspjelo djelo*, *nakaza*. Adamovićev Francusko-hrvatski rječnik (1937) ima samo pridjev *abortif* sa značenjem *nedonesen*, *nedospio*, *nedozrio*; *koji uzrokuje pometnuće*; *pobačaj*. Adamoviću su dakle poznati izrazi *pometnuće* i *pobačaj*, premda ih donosi samo posredno. Ristić-Kangrgin Enciklopedijski nemačko-srpskohrvatski rečnik (1936, kraćeno RK) ima samo *pobačaj*, ali uz glagol *abortieren* ima pored *pobaci(va)ti* još i *pometnuti*, *pometati*. Osebuju riječ za taj pojam ima Benešić (Hrvatsko-

poljski rječnik, 1949), i to *pòvrglo*, uz koju donosi i glagole *povrci* i *povrgnuti* (dakako uz *pobačaj*, *pometnuće*, *pobaciti*, *pometnuti*).

Uz riječ *adenitis* u RSR ima samo tumačenje *zarazna upala žlijezda*. Adamović ima: *adénite* — upala (*limfnih*) *žlijezda*, a Deanović: *adénite* — *upala limfatičnih žlijezda* (*limfni* — *limfatični!*). RSR nema međutim riječi *adenom*, uz koju Deanović ima *žljezdani izraštaj*, dok Benešić za taj izraz donosi *žljezdanik*, a Ristić-Kangrga *žljezdanik* s tumačenjem *Drüsen geschwulst*. Pod ovom njemačkom natuknicom, međutim, u Nemačko-srpskohrvatskom rečniku (1936) RK ima samo *žljezdana guka*, *žljezdani izraštaj*, *otok žlezda*, ali *žljezdanika* nema.

Uz riječ *afektacija* navedeno je u RSR pored prvog značenja (*prenemaganje*, *pretvaranje*, *prisiljeno*, *usiljeno*, *neprirodno ponašanje*) još i drugo značenje, i to u prenesenom smislu: »*osoba, koja afektira*«. Dok bi se za ono prvo značenje mogle još dodati riječi *nenaravno držanje*, *usiljenost*, *hinjenje* (Adamović), *neprirodan način*, *prenavljanje* (Šamšalović), *prečinjanje*, *izvještačenost* (Deanović, koji uz *affettare* ima još i izraz *prčiti se*), *izmotavanje* (prema značenju uz glagol *affektieren*, Ristić-Kangrga), za ono drugo, t. j. za preneseno, značenje nema izraza ni iz jednog priručnika, osim iz Ristić-Kangrga, i to *uzvirojla*, *uspijuša*, *uspikuša*.

Kako RSR nije trebao da bude stručan rječnik, nisu u nj ušli izrazi za sve bolesti, nego samo za najobičnije i najpoznatije. Zato na pr. nije ušla riječ *aktinomikoza*, stvorena prema grčkoj riječi *aktis*, koja je u RSR protumačena sa *sunčana zraka*, *svijetlo*, *sjaj*. U Benešićevu se rječniku za *aktinomikozu* nalaze hrvatski izrazi: *zrakavica*, *zrakavičnica*, kojih u ostalim priručnicima nema.

Uz riječ *alabaster* (koju Šulek piše *alabastar*, a tako i Deanović i Benešić, dok RK naprotiv ima *alabaster*; Boranić je u Pravopisu ne spominje) nije dodan izraz *ubjel*, jer se smatra čehizmom (premda ga ima Preradović: Od ubjela bjelodano sve potanko izdjeljeno, Starac klesar), ali ovdje se navodi, jer ga uz Šuleka imaju i Šamšalović i Benešić.

Riječ *alaun* protumačio sam poznatijom tudicom *stipsa*, pod kojom se u RSR nalazi objašnjenje *kiseli kamen*. Za tu je riječ Šulek naveo izraz *kocelj*, koji ima i Broz-Ivekovićev rječnik i Benešić (pod slovom K), ali ne upućuje na tu riječ ni kod *alaun* ni kod *stipsa*. RK ima za taj pojam izraz *slanac*, koji međutim također ne spominje u njemačko-srpskohrvatskom dijelu svoga rječnika pod *alaun*, nego tamo ima samo *stipsa*. Ovdje upozoravam na riječi iz RK Nemačko-srpskohrvatskog rečnika: *stipsan*, *stipsast* (od *stipse*, nalik na *stipsu*), *stipsar* (*Alaunsieder*), *stipsara* (*Alaunbergwerk*), kojih nema u srpskohrvatsko-njemačkom dijelu rječnika,

gdje naprotiv dolaze riječi *stipsanje* i *stipsati* (Alaunen, alaunen). Za riječ *stipsa* nalazimo još i izraz *šap* u BIRj, RK i B.

Za riječ *anemona* u RSR ima samo tumačenje *šumarica*, *sasa*. U gradi, o kojoj se ovdje govori, dolaze za tu biljku još izrazi: *šukunded*, *šukundeda*, *šukundeka* (RK, Benešić), pa *dremandeda*, *dremniče*, *dremnideda* (isti); a Deanović pored *šumarica* i *sasa* donosi još i izraze *ovčje runo* i *breberina*. Izraz *ovčje (ovčije) runo* ima i RK za *anemone silvestris*, dok za *anemone narcissiflora* donosi riječ *ovčoblej*, koju ima i Benešić u istom značenju. Pored izraza *breberina* Benešić ima i *breberika*, ali za *ruscus aculeatus*. Ima on i *breberika (breberina) bijela* za *anemone nemorosa* i *breberika žuta* za *anemone ranunculoides*. Zanimljivo je, da Šulek riječi *anemona* u Rječniku znanstvenog nazivlja uopće nema. Donosi je, međutim, u Imeniku bilja s prijevodima: *šumarica*, *bukač*, *vrbanec*, *vjetrenica*, *vjetrenika*, *postrana komoljika*, *konoplica* i s mnogim varijantama, kao na pr. *A. alpina* — *medveje*, *A. coronaria* — *kalošiči*, *ovčje runo*, *kaloš*, *A. hortensis* — *divlji uzmenjak*, *vjetrnje zelje* i t. d.

Uz riječ *angina* RSR ima tumačenja: 1. *bolest grla*, *ždrijela*; 2. *upala mandula ili tonzila*. Domaćeg izraza za tu bolest u RSR nema. A evo kako stoji s tom riječju u drugim priručnicima: Šulek je uopće nema, Adamović: *upala krajnika*, *angina*; Žepić: *grlobolja*, *gr'onica*; Benešić: *zadušica*; RK: *zadavica*; Deanović: *upala vratnih krajnika (žabica, mandula)*, *angina*; isti autor jedini ima i tumačenje za *angina pectoris*, i to riječima: *stezanje grudi*, *srčani grčevi* (RSR: *bolest srca*; *arterioskleroza srčanih arterija*). Za Žepićevu riječ *gr'onica* RK ima: (*bolest kod svinja*) *Bräune*, *Halsbräune*; u njemačko-srpskohrvatskom dijelu ima pod *Bräune* — *gušobolja*, a pod *Halsbräune* — *gušobolja* i *gronica*. Benešić opet pod *gušobolja* upućuje na *grlobolja* i *grla*, a pod *gronica* samo na *grla*. Pod *grla* ima tumačenje *diphtheritis*, a pod *grlobolja* — *laryngitis* i *angina catarrhalis*. Za *laryngitis* ima Benešić i izraz *vratobolja*, koji izraz opet RK tumači: *Halsweh*, *Halskrankheit*. Pod *Halskrankheit* čitamo u RK njemačko-srpskohrvatskom dijelu: *bolest grla* (i *guše*), *vratobolja*, a pod *Halsweh* — *gušobolja*, *vratobolja*. Sve u svemu, prilična zbrka s tom anginom.

Uz riječ *antialkoholičar* RSR ima samo: *trezvenjak*; *protivnik uživanja alkoholnih pića*. Higijenska terminologija (kraćeno HT) ima za taj pojam izraz *uzdržljivac*, a Benešić *vodopija*. Žepić uz pridjev *abstinentens* ima pored *uzdržljiv* i *nesebičan* još i *uspježljiv*, a uz *abstinentia* pored *uzdržljivosti* i *nesebičnosti* još i *uspježljivost*. Izraz *vodopija* ima još i Deanović, ali samo uz *natuknicu a stemio*, dok uz *astinente* ima

trezvenjak. Isti autor donosi uz *astemio* pored tudice *apstinenat* još i riječ *triježnik* (ali ovdje nema riječi *trezvenjak*). Benešić, međutim, iako ima triježnost, riječi *triježnik* nema. Nema je ni RK, iako ima *treznost*, *trežnoća* (s antonimima *pijanost*, *napitost*), ali je on opet zanimljiv sa svojim femininom *trezvenjaka* prema maskulinu *trezvenjak* i s pojmom *trezvenjaštvo* (*Temperänzlertum*), kojega nema u drugim rječnicima. Zanimljiv je RK i po tome, što pod *Abstinenzler* ima samo prijevod *trezvenjak*, a pod *Temperänzler* — *umerenjak*.

Uz riječ *antimon* stoji u RSR: *krhak metal srebrnastobijele boje*. Hrvatskog izraza za taj pojam nema. Međutim već Šulek tumači *antimon* riječju *raztok* (pored *surma* iz perzijskog). Adamović ima *rastok* (pored *antimonij*), a tako i Benešić. Šulekov *raztok* sigurno je iz Vukova rječnika, gdje je ta riječ potvrđena primjerom: »U Turskoj žene uzimaju rastok, kad grade boju za obrve i za kosu: Metni meni rastok na obrve.« Taj primjer ima i Broz-Ivekovićev rječnik. Riječ *rastok* ima i RK. Broz-Ivekovićev rječnik upućuje pod riječju *rastok* na riječ *surma*, koje Vuk nema (RK ima, ali bez akcenta). Pod tom riječju čitamo u BIRj: »vidi rastok, isp. ličilo. — Na nj udara bakam i bjelilo, navlači mu *surmu* na obrve, kara boju na ruse solufe. — *Surma*, crna boja, kojom Turkinje mažu obrve.« Za riječ *stibij*, na koju upućuje RSR pod natuknicom *surma*, ne znaju ostali rječnici (a isto je što i *antimon*), osim Adamovićeve, koji ima pridjev *stibié* — *koji ima u sebi rastoka, surme, antimona*.

Uz riječ *antraks* stoji u RSR *crni prišt*. Adamović uz ovo tumačenje dodaje još *slijepi čir*, *poganac*. Pored ovoga drugog izraza nalazi se u Benešića i RK za taj pojam i izraz *prikojas*, a Deanović ima i *zlič* (Akademijin rječnik: *prikojas* — *zlič*, *poganac*, *crni prišt*, *carbunculus*, *anthrax*). Pod riječju *zlič* upućuje RK na *prišt* i dodaje drugo značenje — *zlikovac*, a Benešić je tumači izrazom *furunculus*.

Uz riječ *apel* nema RSR značenje *utok*, koje od modernih rječnika ima Benešićev, a isto tako nema uz riječ *apelacioni* značenja *utočni* iz istog rječnika. Nema ni riječi *priziv* ni pridjeva *prizivni* (*tribunal d' appel* — Adamović; *diritto d' appello* — pravo na priziv, Deanović). Savjetnici u pravnoj terminologiji očito su obje ove riječi neosnovano smatrali zastarjelima, pa ih nisu ni spominjali, a ne može se vjerovati, da ih nisu znali.

Uz riječ *arkada* ima RSR prijevod *stupovlje*, koji nije zabilježen u priručnicima, ali ja znam, da se prije kojih dvadeset godina upotrebljavao u novinstvu za taj pojam. Od rječnika ima pojam *arkada* objašnjen samo jednom riječju jedino RK, i to sa *svodište*. Ostali priručnici tumače tu riječ opisno, pa tako na pr. Adamović ima *hodnik na svodove; otvor u*

obliku lûka; Deanović pored *hodnik na svodove* još i *sveden prolaz*; *polukružni otvor*; Ristić-Kangrga (njemački dio): *otvor u obliku lûka*.

Predaleko bi me odvelo daljnje opisivanje svog listanja po rječnicima. Htio bih još samo dodati nekoliko zanimljivijih slučajeva iz slova A. Tako na pr. za riječ *astma* pored *sipnja* dolaze još izrazi: *zaduh, zaduha, sipljajivost, sipljivost*, s pridjevima *sipljajiv, sipljiv, siputljiv* (astmatičan) i s imenicama: *sipljivac, sipljivko, sipavac* (astmatičar). Za riječ *apsces* nalazi se u Benešića prijevod *nagnojica*, a za *atrofija* bilježi isti pisac: *zlohranica*.

Zanimljivi su naši rječnici i u pogledu prijevoda za pojmove *astrologija* i *astronomija*. Šulek tumači *astrolog* i *astrologija* sa *zvjezdoslovac, zvjezdoslovje*. Scherzer naprotiv za *astrolog* ima izraz *zvjezdoznanac*, koji je Šulek upotrebio za *astronom* (pored *zvjezdar*). Za riječ *astronom* ima spomenuti Scherzer drugi Šulekov izraz — *zvjezdar*, a tako i Šamšalović. Taj izraz ima i RK, ali samo u srpskohrvatsko-njemačkom dijelu; u njemačko-srpskohrvatskom dijelu nema prijevoda za *astronom*, dok za *astrolog* donosi izraz *zvezdočatac* (pored *tumač sudbine po zvezdama*). Adamović riječ *astrolog* ne prevodi, dok za *astronome* ima samo *zvjezdoznanac*. Deanović naprotiv ne prevodi *astronomo*, a za *astrologo* daje pored *astrolog* još i *tumač gatalac po zvjezdama*. Kolebanje u tim pojmovima upotpunjuje konačno i RK, koji uz *zvezdarstvo* dodaje dva tumačenja: 1. *Sterndeuterei, Astrologie*; 2. *Sternkunde, Himmelskunde*. Uz *Sterndeuterei* nalazi se još jedan izraz za *astrologiju*, naime *zvezdočatanje* (usporedi gore: *zvezdočatac — Sterndeuter*).

I tako bismo mogli nizati na stotine primjera. Ima vrlo mnogo stranih riječi, koje barem u nekom od rječnika imaju domaću zamjenu. Navest ću ih još samo nekoliko. Za riječ *burgija* ima RK izraz *vrтка*, riječ *ceratin* prevodi Zoološka terminologija sa *rožnina* (u RSR je to *rožina*), *cigaršpic* ima u B zamjenu *usnik*, a u RK *tulica* i *zarog*, *dipsomanija* je u ZT prevedena sa *redovača*, *emfatičan* prevodi Gramatička terminologija (Beograd 1934) sa *uzbudan*, *ferment* je rječniku RK *previrnik* i *previrač*, *fibrom* Benešiću *vlaknenac* i *vlaknenik*, za strani izraz *gravidna* imamo pored *noseća* još izraze *prisobna, sudružna, zdjetna, trudna, zbabna*, za *hidrokefal* ima ZT *vodoglavac*, *intabulirati* je u RK *ubaštiniti*, u istom je rječniku *kalup — tvorilo*, Benešić ima za *karcinomatozan — rakovit*, a *lavinu*, za koju RSR ima izraz *usov*, prevodi RK sa *odvaljak*. *Bolest mumps*, za koju RSR ima izraze *zaušnjaci, zauške, grnjaci*, rječnik RK zove i *podušnice*, *neoplazma* je u Benešića *novoraslica*, *neuro* je u istog autora *živčanik*, za *ofsajd* dolazi u sportskoj literaturi izraz *zastrana*, pa ž je u Bene-

šića *plemče*, prognoza u istog autora *predskaz*, raketa u RK *prskavac*, serpentina — *zavojica*, a štirka — *krutilo*, za trihinu nalazimo u Higijenskoj terminologiji (Beograd 1932) izraz *kudrica*, za tunel u B i RK *tamnik*, za urgenciju u RK *uskor*, za urtikariju pored izraza *koprivnjača* dolazi u B i *oprud*, vena je u RK *privodnica*, vinjeta — *zastavka*, a vitriol — *plavetnjak*, zodijski je u B *suncopas*, a žaluzije u istog pisca *rebrenice*.

Kako se vidi i iz ovoga kratkog pregleda, blago — sakriveno po našim starim i novim rječnicima — zaista je veliko, i izvan svake je sumnje, da bismo se mnogima od već zabilježenih riječi mogli itekako okoristiti zamjenjujući tudice. Katkada nas upravo zadivljuje lijep, a nepoznat narodni izraz, a katkada zastajemo začudeni nad sretno pogodnim domaćim prijevodom za stranu riječ. Ima doduše i loših riječi, ali je dobrih toliko, da se nameću gotovo na svakom koraku, samo ih treba pronaći, odabrati prave i s ukusom ih i oprezom unijeti u književni jezik.

PISANJE GRČKIH VLASTITIH IMENA S INTERVOKALNIM S

Veljko Gortan

Pisanje stranih imena još je uvijek jedan od problema našega pravopisa. Osnovni su principi doduše riješeni, ali ima pojedinačnih spornih pitanja, koja se ne mogu onako *ex cathedra* presjeći. Sada, kad Hrvatsko filološko društvo priprema nov pravopis našega književnog jezika, u mnogo slučajeva bit će potrebne šire konzultacije, a možda i ankete. Među takva pitanja ide jednim svojim dijelom i pisanje grčkih i rimskih vlastitih imena.

Ovdje se želim ograničiti na jedno pitanje: Kako treba pisati grčka vlastita imena, u kojima se nalazi intervokalno s? Daljim recima ne mislim pružiti konačno rješenje postavljenog problema, nego samo izazvati u ovom časopisu diskusiju, koja je, po mome mišljenju, potrebna.

Naš službeni, naime Boranićev Pravopis već u deset svojih izdanja propisuje (citiram 10. izdanje, str. 40.): »U grčkim vlastitim imenicama ostavlja se s između dva samoglasnika: *Hesiodos* — *Hesjod*, *Aspasia* — *Aspasija*. Ipak od *Asia* — *Azija*. — Takvo s ostaje i u riječima kao *Dionysos* — *Dionis*, gen. *Dionisa* . . .; samo je iz starine ostala pozajmljenica *Kavkaz* od grč. *Kaukasos*.« Napominjem, da je Boranić to propisivao i u svojim izdanjima Brozova Pravopisa.

Tom se propisu ne može, naoko, ništa prigovoriti. Grci su intervokalno s izgovarali kao s, pa se čini opravdanim, da ga i mi tako izgovaramo. Treba ipak pogledati, da li taj propis odgovara tradiciji naše ortoepije i